

- Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa määrätty menettely, joka tuli voimaan 1. helmikuuta 2003, koskee myös vapaan tiedonsaantioikeuden turvaamista, sillä se kuuluu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettuihin perusoikeuksiin.

Voiko komissio näin ollen ilmoittaa,

1. milloin se aikoo esitellä tiedonannon tiedotusvälineiden moniarvoisuuden tilasta Euroopan unionissa ja direktiivin niiden moniarvoisuuden turvaamiseksi, kuten Euroopan parlamentin 20. marraskuuta 2002 antamassa päätöslauselmassa pyydettiin;
2. milloin se aikoo antaa Eurooppa-valmistelukunnan käsiteltäväksi ehdotuksen oikeusperustaksi tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja vapauden periaatteen turvaamiseksi unionin tulevassa perustuslaissa, kuten Euroopan parlamentin 20. marraskuuta 2002 antamassa päätöslauselmassa pyydettiin?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2003)

Komissio voi vain toistaa kantansa, jonka se on jo lähettänyt Euroopan parlamentille (2. toukokuuta 2003 päivätty Loyola de Palacion kirje Michel Rocardille) 20. marraskuuta 2002 annetun päätöslauselman seurannan osalta.

Komissio ei siis aio ryhtyä toimenpiteisiin parlamentin päätöslauselman perusteella, sillä moniarvoisuutta käsitellään siinä demokraattisena ja institutionaalisen arvona kunkin jäsenvaltion sisällä ja esitetään toivomus vapaiden ja monimuotoisten tiedotusvälineiden säilymisestä jäsenvaltioissa.

Nykyisillä yhteisön välineillä, joiden oikeusperustana on Rooman sopimus, pyritään varmistamaan tietty taloudellinen tasapaino talouden toimijoiden välillä. Välineet vaikuttavat siten suoraan tiedotusvälineisiin talouden toimijoina, mutta eivät vaikuta lainkaan tai vaikuttavat niihin hyvin epäsuorasti yleisölle suunnatun tiedon välittäjinä.

Näin ollen komissiolla ei ole oikeudellisia välineitä, jotka mahdollistaisivat arvoisien parlamentin jäsenten esille tuomien ongelmien ottamisen käsiteltäviksi.

Komissio on tukenut Euroopan unionin perusoikeuskirjan sisällyttämistä laadittavaan perustuslailliseen sopimukseen. Perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohdassa esitetään selkeästi periaate, jonka mukaan tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta kunnioitetaan. Tämä vaatimus on otettu huomioon, ja sisällyttäminen kuuluu valmistelukunnan työn tuloksiin.

Lopuksi komissio muistuttaa, että 21. toukokuuta 2003 hyväksytyssä vihreässä kirjassa yleishyödyllisistä palveluista otetaan muiden muassa esille moniarvoisuuden suojeleminen ja esitetään kysymys, olisiko harkittava mahdollisuutta toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä moniarvoisuuden suojelemiseksi yhteisön tasolla ja mitkä toimenpiteet olisivat mahdollisia. Kaikkia asiasta kiinnostuneita pyydetään toimittamaan kannanottonsa 15. syyskuuta 2003 mennessä.

(2003/C 280 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1445/03

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Unionin kansalaisten oikeus terveyteen – EU:n kansalaisten terveyden perusoikeuskirja

EU:n toimielimet eivät ole vieläkään tunnustaneet kaikkien eurooppalaisten oikeutta terveyteen. Jäsenvaltioiden terveydenhuoltopalvelujen välillä on edelleen huolestuttavia eroja. Esimerkiksi sairaaloiden vuodepaikkojen määrä tuhatta asukasta kohden on Espanjassa keskimäärin 4,1, Saksassa 9,4, Ranskassa 8,3, Irlannissa 10,1 ja Alankomaissa 11,3. Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuodepaikkojen määrä on Thatcherin uusliberalistisen politiikan seurauksena jäänyt keskimäärin 4,4 vuodepaikkaan tuhatta asukasta kohden. Espanjassa keskushallituksen harjoittamalla politiikalla pyritään terveyskeskusten yksityistämiseen ja vuodeosastojen terveydenhuoltohenkilökunnan vähentämiseen. Tiettyjen EU-valtioiden hallitukset edistävät jopa julkisen terveydenhuollon yksityistämistä Yhdysvaltojen mallin mukaisesti. Yhdysvalloissa on kehittyneiden maiden heikoin terveydenhuollon taso ja alhaisin elinajanodote.

Edellä mainituista syistä Euroopan unionin tulisi hyväksyä terveyden perusoikeuskirja ja eurooppalainen terveydenhuoltojärjestelmä kunnioittaen jokaisen jäsenvaltion itsenäisyyttä. Eri kansalaisjärjestöt, poliittiset järjestöt ja ammattiliitot ovat jo edistäneet perusoikeuskirjan tunnettuutta koko Euroopan unionin alueella. Perusoikeuskirja nojautuisi terveydenhuoltopalvelujen yleismaailmallisiin periaatteisiin ja palvelujen laadun yhdenmukaistamiseen jäsenvaltioissa, millä taattaisiin terveydenhuoltopalvelujen tasapuolinen ja ilmainen saavutettavuus kaikille EU:n kansalaisille julkisen rahoituksen ansiosta.

Onko komissio valmis edistämään unionin kansalaisten terveyden perusoikeuskirjan hyväksymistä? Onko komissio valmis edistämään myös eurooppalaista terveydenhuoltojärjestelmää?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan 5 kohdassa määrätään selkeästi, että yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet. Tämän vuoksi sellaiset kysymykset kuin sairaaloiden vuodepaikkojen määrä 1 000:ta asukasta kohti ovat jäsenvaltioiden, eivät yhteisön vastuulla. Yhteisö ei ole toimivaltainen tekemään ehdotuksia unionin kansalaisten terveyden perusoikeuskirjasta ja eurooppalaisesta terveydenhuoltojärjestelmästä.

Vaikka Euroopan laajuista terveydenhuoltojärjestelmää ei ole syntymässä, jäsenvaltioiden välinen yhteistyö terveydenhuoltoasioissa tiivistyy tulevina vuosina. Niihin liittyvistä kysymyksistä keskustellaan parhaillaan terveydenhuoltoministereiden ja muiden sidosryhmien kesken potilaiden liikkuvuutta ja unionin terveydenhuollon kehitystä koskevan korkean tason neuvotteluprosessin puitteissa.

(2003/C 280 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1449/03

esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) komissiolle

(16. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lasten lukukausimaksut Eurooppa-kouluissa

Kööpenhaminassa 28. ja 29. huhtikuuta 1998 kokoontunut Eurooppa-koulujen johtokunta päätti Euroopan komission vastustuksesta huolimatta luokitella Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lapset III ryhmään. Tämä merkitsee sitä, että heidän täytyy maksaa täydet lukukausimaksut, jotka lukuvuonna 2003–2004 olivat lukuvuotta kohden 1 886 euroa esikoulussa, 2 622 euroa ala-asteella ja 3 578 euroa yläasteella sekä lukiossa.

Aiemmin Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lapset kuuluivat I ryhmään, ja heillä oli siten vapautus lukukausimaksun maksamisesta.

Olen tietoinen siitä, että kyseisen päätöksen teki Eurooppa-koulujen johtokunta, mutta koska Euroopan komissiolle on edustajansa johtokunnassa, voisiko se tiedottaa seuraavista asioista: Millä perusteilla johtokunta päätyi muuttamaan käytäntöä, jonka mukaan Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lapset kuuluivat I ryhmään hyvin pitkän ajan?

Kuten komissio hyvin tietää parlamentin jäsenten avustajien palkka rahoitetaan suoraan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta, jonka pääluokan I 39 luvussa (parlamentin jäsenten avustajiin liittyvät menot) oleva budjettikohta 3910 sisältää määrärahat yhden tai useamman avustajan palkkaamisen ja palveluksien käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklan mukaan avustajien työsopimus tehdään parlamentin jäsenen ja avustajan välillä tai avustajan ja kolmannen maksajan välillä.